

Ca-→nostra

*** ANY SISÉ.—NÚM. 262 *** SETMANARI POPULAR *** INCA, 7 JUNY 1913 ***

Cuestiones Sociales

LOS GREMIOS Y EL LIBERALISMO

Los tratadistas contemporáneos de Derecho natural, los sociólogos, los economistas, vuelven ahora á tratar del «gremio», considerándolo como un elemento natural social de grande influencia en las naciones, y tienden á su reconstitución acomodando á las circunstancias del presente.

Esta tendencia restauradora de aquellas famosas agrupaciones obreras, de tan brillante historia en todos los Estados cristianos, bien merece la atención y el trabajo de cuantos de veras se interesan por el bien de las clases trabajadoras.

Acerca de este tan interesante asunto publicó no hace muchos años (por el 1905 ó 1906) D. Miguel Sastre, en la *Revista Social*, un notable estudio («Los obreros en Barcelona un siglo atrás»), nutrido de noticias y datos que encierran utilísima enseñanza para el presente y porvenir de España y que á todos importa conocer, porque lo que en él se dice de la industriosa capital de Cataluña, queda dicho de todas las ciudades españolas, que en lo referente á la organización obrera y régimen del trabajo se regían por unas mismas reglas en lo substancial.

Los *artesanos*, como se llamaba en 1800 á los obreros, estaban organizados en gremios, abiertos ó cerrados: los primeros eran aquellos en los que no se exigía aprendizaje, y se constituían con los trabajadores de un mismo oficio que libremente se asociaban para común provecho y defensa de sus intereses; los segundos, que eran los más, eran los que en la localidad tenían el monopolio de las artes, oficios y mercados.

Estos gremios los constituían cinco elementos sociales: los aprendices, los oficiales, los maestros, los jurados y

la cofradía gremial.

El aprendiz entraba en el gremio mediante un contrato entre el padre ó el tutor y el maestro ó patrono. El tiempo de aprendizaje variaba según los oficios. El maestro debía alimentar al aprendiz, educarlo y enseñarle el arte ú oficio.

En cada taller había un número determinado de oficiales. Los maestros estaban obligados á respetar al oficial admitido, por el tiempo estipulado, que no podía bajar de dos años; el salario del oficial comprendía la manutención, la habitación, el vestido y el jornal ó mensualidad en efectivo metálico. En algunos gremios se fijaba la clase y calidad de los alimentos y el número de platos para cada una de las tres comidas diarias y según las estaciones del año. La tasa del salario mixto (esto es, en especie y dinero), se acordaba por cada gremio, y las reclamaciones que contra ella hicieran los oficiales eran resueltas por los jurados ó custodios.

No se conocían entonces los que hoy llamamos trabajos extraordinarios ó jornadas extraordinarias, y se hacía cumplir con todo rigor el *descanso*, los domingos y demás fiestas religiosas de precepto.

Los maestros constituían el grado superior de la jerarquía obrera. Sólo podían serlo los que antes habían pasado en el gremio por los grados de aprendiz y de oficial y mediante un examen ante un jurado formado con maestros del mismo gremio: el examen consistía en la ejecución de una obra que llamaban *maestra* y variaba según los oficios.

Los «prohombres del gremio», llamados también «jurados», eran los representantes de la Corporación obrera en el Consejo gremial, y presidían las asambleas, administraban justicia y resolvían las cuestiones gremiales.

Los «custodios» visitaban los talle-

res, cuidaban de la policía interior en ellos y en el gremio, examinaban los materiales y las mercancías importadas en la localidad los días de mercado, y ejercían también las funciones de policía en los abastos.

Los «jurados» se elegían ó designaban por los «maestros» en una mitad de su número, y por los «oficiales» en su otra mitad.

Las Cofradías eran Asociaciones religiosas y á la vez verdaderas Sociedades de socorros mutuos para los agremiados, á los que se auxiliaba ó socorria en caso de enfermedad ó invalidez; en caso de muerte, el gremio sufragaba los gastos de funeral y amparaba á las viudas y huérfanos de los cofrades ó agremiados.

Por regla general, vivían en calles que pudiera decirse «gremiales», y todavía en muchísimas poblaciones llevan los antiguos nombres de artes y oficios agremiados (platería, zapatería, sombrerería, libreros, tenerías, etc.), y, aunque ya desgraciadamente en pocas, aun conservan algunas los nichos con imágenes de santos patronos ó lienzos en que están pintadas, acreditando el espíritu religioso de los gremios españoles. Cada gremio tenía también su capilla y su estandarte; todavía en la *guerra de la Independencia* alzaron los gremios sus banderas en los campos de batalla, ni más ni menos que lo hicieron en la Edad Media en la guerra contra el moro.

«No se conocían en 1804 en Barcelona—dice el Sr. Sastre—las luchas entre el capital y el trabajo; porque siendo en gran parte causa del malestar social el *individualismo*, este no podía existir, habiendo Corporaciones tan bien organizadas y unidas como los gremios.»

¡Es verdad! Y figense nuestros lectores en lo que queda referido de la organización gremial (que duró en España hasta 1913, que las Cortes de

Cádiz abolieron el *gremio* en nombre de la libertad del trabajo y de la industria!), y verán que todo cuanto hoy discurren y proponen los sociólogos, todo ó mucho de lo que hoy reclaman los obreros, aun los socialistas, en este orden de cosas y para el bienestar de la clase trabajadora y de la protección que se le ha de dispensar para alcanzarlo por los patronos, los Municipios, las provincias y el Estado, lo tenían ya los obreros por la sabia constitución social católica ó tradicional.

El contrato de trabajo, el salario suficiente y familiar sólidamente garantizado; la escala de salarios, la inspección del trabajo y de los talleres; los jurados mixtos y tribunales técnicos y arbitrales; el fuero obrero; la vigilancia sobre la poducción y en el mercado local; la idoneidad del trabajador mediante público examen; los socorros mutuos; la asistencia facultativa en las enfermedades y accidentes del trabajo; las pensiones por invalidez; los socorros á viudas y huérfanos y hasta su personalidad dentro de la Iglesia por la *Cofradía* y dentro del Estado por la *Corporación*, que estaba representada directa y activamente en el Consejo, á lo menos para el ejercicio de ciertas funciones públicas de inspección y seguridad!

¿Qué más se podrá hacer hoy que no estuvo hecho ya en el glorioso pasado de España católica ó tradicional en esto de las cuestiones obreras?—
MANUEL S. ASENSIO.—De el «Siglo Futuro».

*Conseis a un Rector noble
p'el seu bé y p'el des poble,
que amb bona fe ha dictat
un glosador retirat.*

I

Procurá dar bon exemple
dins y defora del temple.

II

Mirar sempre als Capellans
amb bon uy, com bons germans.

III

Tratar sempre a tots els pobres
sens preferí als rics, de sobres.

IV

Tení amb tothom harmonía,
axí honrant la rectoría;
pues, qui en partits no s'afica
son prestigi dignifica.

V

Alerta a innovar coses,
que, poc seny, sol parar lloses.

VI

Sèure en el confessional,
y passetjá el breviarí.

VII

Cada diumenje, explicar
l'Evangelí; sens privar
del bon past als filigresos,
en que n'hi hagi d'entesos.

VIII

Ensenyà a grans y petits
la Doctrina, sense crits.

IX

No permetre antagonismes
als devots de modernismes.

X

No gastà en bells retjolats
lo que manqui a-n els teulats.

XI

Resar sempre en mallorquí
y sols cantar en llatí
l'ofici; sens treure a vistes
els aprenents d'operistes.

XII

Visitar als malaltets,
y ajudar al joves condrets.

XIII

Procurar que no's don fum
als qui esperen rebre llium.

XIV

Excusar la fantasia
si a glòria de Deu no sia:

XV

I recordà el bon avis:
«¡Ay d'aquell que escandalís!»

Aquests conseis ha dictat
un glosador retirat,
(y un poc experimentat)
per si'ls vol tení en memori
tot Rector que possessoi
pren, de bon o de mal grat.

Sa Vileta (Suburbi de Palma) 1er. de juny de 1913

BARTOMEU FERRÀ.

Entrada Solemne de nous Rectors

Tasca llarga seria per nostro setmanari si haviem de ressenyar les festes i alimares qu'han celebrades els pobres del Partit a sos nous rectors; per tot han pegat gros ferm, principalment an els pobles de Llubí, Caimari i Mancor, aont s'alegría popular s'es manifestada en doble motiu: Per haver pujat a Rectoría la seua Vicaria *in capite*, i per haver caiguda s'elecció de rector del poble, en persones ja estimades i venerades que feia molts d'anys servien a quells cura's.

A LLUBÍ

Mos ha dit un veí d'aquell poble qu'està beneit del gran cas i festa que han fet a son antic vicari Mossen Gabriel Tomhás, que feia 25 anys qu'era el seu bondadós Pastor. Pels carrés se posaren força d'enramades tres arcades gracioses dedicades a son primer Rector per l'Ajuntament, Círcol d'obrers catòlics i les escoles nacionals.

A s'arribada del Sr. Rector, enmitx d'una gentada inmensa, rompé la música, els nins cantaren himnes fets aposta, amollaren covets tots a la uní, i se donaren vives al nou Rector i an el poble de Llubí, no faltant la nota simpática i tradicional del Temborino i Xeremies.

Els actes religiosos foren molt solemnes i entusiasmadors, el refresc i dinar molt esplèndit i les enhoresbones i brindis que caien a balquena a la dreta i esquerra del bondadós sacerdot que estava commogut i satisfet del cas de sos filegresos.

A MANCOR

Mossen Joan Femenia fa tretze anys qu'està encarregat d'aquell Curat i bé s'hiaurá guanyades les simpaties del poble quant no solament el festejá la gent piedosa, l'Ajuntament, el Círcol d'obrers catòlics, sinó que fins i tot una societat que hi ha de carácter neutre. Aixecá una artística arcada a l'entrada del poble.

L'entrada se fé'l decapvespre.

Tot el poble sortí a esperar a son primer Rector, essent una gran manifestació popular el seu acompanyament a la Parroquia amb una música i moltes persones visibles, aont complides les cerimònies de rública el bon Pastor dirigí, tot commogut, sa paraula a sos filegresos i se cantá'l Te Deum a que prengué part el poble.

Durant el refresc, que se fé a la Rectoría i mentres tocava la música, tot el poble aná a plegá mans i a doná l'enhorabona a son antic Vicari i nou Rector.

A CAIMARI

mos escriuen lo signent.

Dia primer del corrent feu l'entrada de Rector an aquest poble Mossen Gabriel Mellá y Vaquer, e' qual feia tres anys que desempeñava el càrrec de Vicari *in capite* an el mateix.

El poble li demostrà lo content que estava del seu nomenament amb la rebuda que li va fer. El carrer d'entrada estava tot enmurtat, an el qual s'hi aixecá un arc hermosíssim amb l'inscripció: *Caimari a son primer Rector*, y devant l'iglesia un templete quadrangular acabant amb una piramide y una inscripció que deia: *Beneit sia el qui ve en nom del Senyor*. Els carrers seguien adornats fins a la Rectoría.

Dia 1 a les 9 y tres quarts arribà el nou Rector desd'Inca am l'automovil de Sr. Hereu y el poble tot, el saludá juntament am les autoritats, y rodetjant al seu pastor anaren a l'iglesia aont se li doná posesori per el delegat del Ilm. S. Bisbe, D. Pau Morro Pvre. y actuant de testimoniis D. M. Domingo Ferrá, D. Antoni Amengual, D. Antoni Amer y D. Llacinto Llobera.

El mateix Rector cantá l'ofici y predicá D. Miquel Pomar Pvre. de Campos que deixá caure un sermó que fou molt ben escoltat y alabat.

Acabat l'ofici, la música l'acompanyá a la Rectoría y allá li hagué un refresc per tot hom de lo més alt de punt.

El vespre tot el poble atret per la claror de dos arcs voltats, encesos devant la Rectoría

cosa nova en aquest poble) y per les refinades notes de la música, tornà a saludar el nou Pastor no havent-hi persona que no das l'enhorabona al seu Rector.

A SANTA MARIA

Respecte l'obsequi i festa que feren a nostre amic sacerdot i paisà, mos escriu el corresponsal de aqueixa vila lo sigüent:

Dimenge passat va fer s'entrada en el poble de Sta. Maria el nou Rector Rnt. D. Franceschi Rayó.

A l'hora d'arribar el tren s'ajunta a l'Estació tot el poble desitjós de conèixer a tan exemplar sacerdot quines belles qualitats demostrades en l'economat de Pollensa eran conegudes per tots. Per lo tant no's estrany que hagués cubert de murta y flors es carrés per hont havià de passar, hagués aixecat quatre arcades en honor seu y que moltes cases se mostrassen endomassades.

Acompanyaven al nou Rector una nombrosa comissió de l'Ajuntament de Pollensa, Clero y persones notables d'aquesta vila y d'Inca. Fou rebut per l'Ajuntament en ple, el Clero y totes les persones de representació en les que juntament amb una banda de música se dirigí a la Parroquia ahont li donà possessori el M. I. Sr. D. Martí Llobera, Canonge, essent testimoniis el Sr. Batle y el Jutge municipal de la vila, el diputat provincial D. Pere Llobera, D. Joan Alcina, propietari d'Inca, D. Miquel Costa, honorable pare del il·lustre poeta d'aquets nom y D. Pere J. Serra Secretari judicial del jutjat d'Inca.

A l'Ofici que celebrà el M. I. Sr. D. Martí Llobera, dirigí la paraula al poble, qu'omplia de gom en gom l'església, el Sr. Rector deixant-lo encantat en la bellesa y suavitat de sa persuasiva oratoria.

Acabat, foren tots a la casa rectoral ahont varen ésser obsequiats esplendidament pel nou Rector que continuament reb demostracions de l'amor en que's estat rebut en aquest poble que, no més, desitja puga religir-lo molts d'anys come digne successor dels dignes sacerdots qu'han governat la Parroquia de Sta. Maria del Camí.

Le Redacció de Ca-Nostra, dona l'enhorabona més coral i afectuosa als nous rectors, pregant a Deu que les concedesca acert amb la direcció espiritual dels pobles a ells confiats.

OBRA DEL COMTE.....

Diu *El Debate*, de Madrid.

«Cabalmente acaban de cumplirse los seis meses de la subida al Poder del conde de Romanones. Hagamos, si te parece, lector, el balance:

Prórroga, por dos años, de la ley del Candidato.

Real orden declarando obligatorio el servicio militar para cuatro importantes Ordenes religiosas.

Real orden declarando exentos á los militares de la obligación de asistir á las ceremonias religiosas.

Real decreto creando escuelas *neutras* de adultos en Madrid y Barcelona.

Real decreto declarando que no están obligados á asistir á las clases de Doctrina Cristiana y á la de nociones elementales de Historia Sagrada, los hijos de padres que así lo soliciten, por profesar religión distinta de la

católica.

Real orden multando á los párrocos que en la administración de un Sacramento no guarden ciertos requisitos que impone la ley civil.

Proyecto de ley suprimiendo la misa del Espíritu Santo.

Anuncio de la ley de Asociaciones.

Para medio año, no está mal.

¡Pobre Canalejas, pobre Moret y pobres Sagasta y demás anticlericales de nuestra política! ¡Qué poco sabian de estas cosas, junta á D. Alvaro de Figueroa!

—Pero, ¿y los catolicos españoles?

—Pues ahí tiene usted, pasándose de medurados, de comedidos, de prudentes, de respetuosos y correctos....»

AN ES TRES BAMBOLS

Ell heu de pensar i creure que'ls tres Bambols han tornat sostir demunt Es Puput; pero vaja una figura que me treuen, no tenen empena; quin apocament d'esperit, Deu meu! ell un té por qu'amb so primer bolai no fassin pe'l.

En lo seu anunciat *llarg escrit* no diven rès, rès. Té tant poca substancia i consistencia que no val la pena d'açar es garrot per contestar a ses torpes afirmacions.

Sols a una cosa vos vui contestar, senyors Bambols, per mostrar-vos la meua conformidat amb vostro sant desitj d'aver-les amb un mestre d'escola, en lloc d'amb en Massola.

Conformes de tota conformidat.

¡Un mestre d'escola que vos donàs unes quantes llçons d'urbanitat que cauria de bé! ¡Pobrets! quanta'n necessitau!

¿Que hi cup nostre Director que no tengueu educació que quant passi pel carré, voltros o's vostros, feseu uleia?

¿Que hi cup la proceçó del *Corpus* que no les hagueu amb un mestre d'escola, que voltros o's vostros brindeu a beure an es qui duen vestit telar i gasteu paraules gruixades an sos ordenadors que a les llires representen l'autoridat? Tornau-li a no ser respectuosos amb el culto catòlic; i si aquesta vegada n'heu sortit amb una amonestació del Sr. Batle, donada a vostro conserge, potser que a la segona posin ses peres a quarto devers el tribunal an es qui fassi groseries, i tot per no liaver-les amb un mestre d'escola.

Massola.

Ajuntament

Sessió del 6 de Juy

Baix la presidencia del Sr. Batle D. Antoni Ramis celebra sessió el Consistori, assistint a éll, els Srs. regidors: Mateu, Aguiló, Gelabert, Pujol, Balle, Cortés, Amengual, Truyol i Alzina.

Llegida l'acta de la sessió anterior queda aprovada.

S'acorda donar varios permisos per fer obres segons els plans que s'acompanyen i posar una envelada an el carré del Comers.

El Sr. Batle dona compte que s'ha vist amb

D. Felip Oliver, respecte la casa de telegraf, pero que no n'ha tret agüé

D. Pere Balle recorda que quant vengué el primer delegat de correus a inspeccionar la casa del Municipi del pès del bessó, destinada a-les-hores a doble objecte, a correus i telegrafs, sols li trobà l'inconvenient que'l despaix de cartes i telegrames no porien estar a un meteix pis a causa dels paquets postals; però ara que havia desaparagut tal inconvenient en la separació d'aquests dos servicis del Estat, no hi veia l motiu perque telgrafs no havia de passar a la casa del Municipi.

El Sr. Batle torna repatir, més especificat, lo que digué a la sessió passada: que D. Jaume Armengol, Diputat Provincial, anà a parlar amb el Governador sobre aquest assumto i que de resultes de les diligencies armangolines, fonc enviat a veure la casa del Municipi d'Inca, un delegat de Palma, quin nom no anomena; però que sab que va dinar amb el Sr. Oliver i s'en tornà panxa plena sense haver vista la casa del Municipi.

El Sr. Gelabert diu que'l regidor, senyor Llabrés, va fer molt de foc d'alt la Sala per treure atropelladament als Germans de les escoles cristianes de la casa en qüestió, casa qu'encara no está ocupada després de tres anys, i que éll més que negú tenia el compromís moral, per propia dignitat, de que fos acceptada pel Sr. Oliver; i que creu que ha fet tot lo contrari de lo que li pertoca per justificar la seua actitud primera.

El Sr. Pujol defensa els Srs. Llabrés i Oliver dient: que l'Ajuntament no té autoridat per fer mudar de casa an el cap de telegrafs, mentres no l'hei manin els seus superiors.

D. Pere Balle diu que'l Ajuntament té l'obligació moral y material de terminar aquest assumto.

El Sr. Truyol proposa que'l Ajuntament prenga determinacions series, perque això es un crim.

El Sr. Gelabert proposa que'l Sr. Batle D. Antoni Ramis i'l Sr. Secretari D. Josep Siquier passin a Palma per gestionar amb los superiors de telegrafs l'assunto. Així mos pareix que s'acorda, perque quant no se vota ni se fan afirmacions preçises, a voltes el cronista no sab com queden els assumtos.

El Sr. Ramis proposa que'l dissapte dels Patrons de la Ciutat, Sant Abdón i Sant Sènen, se fassi una cursa de vadells trebaçada per aficionats del poble, pagant-se 20 cèntims d'entrada. Diu que ja n'ha parlat amb l'Empressari de la plaça i per part seva no hi ha inconvenient.

El Sr. Alzina preposa que'n lloc de pregar 20 cèntims se possi una bacina guardada per dues senyoretas. S'acorda que la Comissió de festes se reunisca per tractar lo que s'ha de fer per la festa dels Patrons.

El Sr. Cortés se queixa que a una familia necessitada, l'agent execuçu de contribució de consums, li haja embargat ses dues màquines de cosir en que ses dones se guanyaven el pa.

A proposta del Sr. Alzina s'acorda suspendre la consumació del embargo i que'l assumto quedi demunt la taula.

El Sr. Gelabert llegeix una nota que li han donada que diu que dit agent s'ha cobrat de l'amon Gabriel Salas 120 pessetes de consum del any 1910 i 1911 d'una cuota que sols pujava 16 ptes. cada any, i que de 1912 li demana 48'15 ptes. Suplica el Sr. Gelabert al Sr. Batle que veja que hi ha de cert d'això i si sa llei autorisa que se puguen cobrar tant dels gastos d'etxecució.

El Sr. Batle contesta que vertaderament se demanà 122 pessetes, dues mes que no diu el Sr.

Gelabert; però qu'ell heu compongné per 80 ptes que foren pagades a la seua presència.

El Sr. Batle queda encarregat d'aclarir si'l agent s'escedeix a les seues atribucions.

S'axeça la sessió.

Noves d'Inca

METJES DE LA CONSTANCIA.—En la Junta general que's celebrà dia 25 de maig s'acordà acceptar els servicis oferits a la societat pels metjes D. Francesc Llabrés. D. Antoni Riera i D. Rogelio Figueiras.

El primer dia d'octubre vinent comensaran a servir la societat els Srs. Riera i Figueiras qu'entren de nou. Els socis podran triar els metjes de s'elecció, cobrant aqueis els honoraris respectius segons el número de famílies que visitin.

Aquesta reforma de la Constancia ha caiguda molt bé entre les nombroses famílies dels socis de l'esmentada societat.

DINAR POLITIC.—Dijous a vespre an el Centre conservador, tengué lloc una reunió de tots els caporals del partit per tractar d'assistir a un dinar polític, qu'en representacions de tots els pobles de Mallorca de les forces conservadores se farà an el teatre Balear dia 21 de Juny. El cubert serà de 7 ptes i mitja.

Entre'ls assistents hi havia molta animació

per anar a posar peus devall taula.

SITUACIÓ ECONOMICA.—El Sr. President de la Diputació Provincial D. Ignaci Riquer Llobet mos ha enviat un exemplar del follet «Situació Econòmica de la Excelentíssima Diputació Provincial de Balears en 30 d'Abril de 1913»

La explicació que dona per la publicació del estat de comptes de la Diputació, es perque el poble se puga fer-se càrrec en son dia de la llavor econòmica realisada baix la seua presidència.

L' Diputació té pendents de cobro 1.506.582'85 pessetes i de pago 559.551'66 pessetes.

TOROS DE DEMÀ.—Entre'l públic aficionat an aqueixa classe d'expectacles hi ha molta animació i entusiasme per la cursa que s'ha de donar demà a nostra plaça taurina, esperant-se que vendrà molta gent esterna, i sobre tot de Palma.

NOMBRAMENT.—Llegim a la llista de nous vicaris nombrats pel Sr. Bisbe que publica «Correo de Mallorca», que nostro amic Mossen Domingo Alzina es estat nombrat vicari de Búger. Lo felicítam.

FESTA DE SANT ANTONI DE PADUA.—Per diumenge qui ve, dia 15, a la iglesia de Sant Francesc se prepara la gran festa del Sant de tot lo món.

—El Sr. de sa tenda de Sant Josep de Palma, mos participa qu'en la sort verificada dia primer

de juny, dels dies habils del mes passat ha crespost al 21.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que retgirem a nostro mercat.

Bessó	a	138'00	el quint
Blat	a	18'50	la cortera
Xexa	a	00'00	id.
Sivada	a	10'00	id.
Orçí	a	12'50	id.
Faves	a	20'50	id.
Monjetes de confit	a	35'00	id.
Siurons	a	25'00	id.
Patatas	a	8'00	es quinta
Momacos	a	0'00	id.
Garroves	a	5'00	id.
Gallines	a	0'90	sa tersa
Ous	a	1'00	sa dozena

VENTA DE

Una finca urbana, consistente en una casa de planta baja, piso y desván con corral, destinada a fábrica de tejidos que lleva el número 65 de la calle de Mallorca de la ciudad de Inca, mide 3 áreas, 29 centiáreas, con la máquina de vapor, telares mecánicos y demás útiles y accesorios que existen en esta casa y sirven para la indicada fabricación de tejidos se vende en junto y separadamente la casa y maquinaria.

Para informes D. Gregorio Balaguer, calle Mayor 8—Inca.

Almacenes & Montaner

SINDICATO 2 á 10 Y MILAGRO 1 á 11

= PALMA =

Pañería, Sastrería, Novedades para Señora y Caballero, Camisería, Lencería, Mantelería Confección de blanco Géneros de punto, Estatuaría Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes

LOS MÁS IMPORTANTES DE LAS BALEARES

GRANDES

ALMACENES

SAN JOSÉ

DE

IGNACIO FIGUEROLA

CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11 - Esquina Borne. 118—PALMA
SUCURSALES: JAIME II, 59 y 61 esquina VICENTE MUT—
BINISALEM calle TRUCH—LA PUEBLA calle MAYOR, 58—
NCA, PLAZA IGLESIA, PALMER.

SASTRERIA. CAMISERIA, CONFECCIONES

Equipos para novios—Corbatería—Bisutería—Mercedería—Sedería—
Laneía—Alfombras—Lencería—Géneros de punto—Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS = = PRECIO FJO

Aviso

Se alquila la casa número 33 de la calle Muntanera de esta ciudad.

Para informes dirigirse á D. Miguel Pujadas Abogado.

Tinta Pelikan número 5001k i 4001. No cal fer elogis d'aquesta tinta, basta que les persones que l'empren sabin que a Inca en trobarán a nostra llibreria.

Esqueles Mortuories D'avui envant en publicarem demunt Ce-Nostra, ja per anunciar la mort d'alguna persona ja per recordar l'aniversari de algun difunt,

Enquadernacions Les servim en prontitut i baratura, presentant bona feina, forta i hermosa. Murta 5 Inca.

Propis del Maig Llibres del Mes de Maria: d'En Quadrado en castellà—El metex arreglat en Mallorquí p'En Costa—El d'En Ribas en mallorquí—El d'En Penya en mallorquí i de varies classes més en plagueteta.—Les Glories de Maria per Ligorí, fulletes propis per regalar a les funcions de Maig en mallorquí i castellà: tot se troba en nostra llibreria.

DISPONIBLE